Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

11. januar 2017*

»Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/909/RIA — artikel 7 — betingelsen om dobbelt strafbarhed — artikel 9 — grund til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse på grund af manglende dobbelt strafbarhed — statsborger i fuldbyrdelsesstaten dømt i udstedelsesstaten for manglende efterkommelse af en afgørelse fra et offentligt myndighedsorgan«

I sag C-289/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Krajský súd v Prešove (retten for regionen Prešov, Slovakiet) ved afgørelse af 3. juni 2015, indgået til Domstolen den 15. juni 2015, i straffesagen mod

Jozef Grundza

procesdeltager:

Krajská prokuratúra Prešov,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.L. da Cruz Vilaça, og dommerne M. Berger (refererende dommer), A. Borg Barthet, E. Levits og F. Biltgen,

generaladvokat: M. Bobek,

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. maj 2016,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vláčíl, som befuldmægtigede

— den østrigske regering ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget

— den slovakiske regering ved B. Ricziová, som befuldmægtiget

— den svenske regering ved A. Falk, L. Swedenborg, C. Meyer-Seitz, U. Persson, M.E. Karlsson og N. Otte Widgren, som befuldmægtigede

* Processprog: slovakisk.

— Europa-Kommissionen ved W. Bogensberger, J. Javorský og S. Gruenheid, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 28. juli 2016,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27), som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 (EUT 2009, L 81, s. 24) (herefter »rammeafgørelse 2008/909«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en procedure for anerkendelse af en dom i en straffesag og fuldbyrdelse i Slovakiet af en frihedsstraf afsagt af og idømt ved en tjekkisk domstol mod Jozef Grundza.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Femte betragtning til rammeafgørelse 2008/909 lyder således:

»Proceduremæssige rettigheder i straffesager er et afgørende element for at sikre gensidig tillid mellem medlemsstaterne i det retlige samarbejde. Forholdet mellem medlemsstaterne, der er præget af en særlig gensidig tillid til de øvrige medlemsstaters retssystemer, gør det muligt for fuldbyrdelsesstaten at anerkende afgørelser, der er truffet af udstedelsesstatens myndigheder. Derfor bør der overvejes en videreudvikling af det samarbejde, der er fastsat i Europarådets instrumenter om fuldbyrdelse af straffedomme, især når der over unionsborgere er blevet afsagt en straffedom om idømmelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger i en anden medlemsstat. […]«

4 Nævnte direktivs artikel 3 med overskriften »Formål og anvendelsesområde« bestemmer:

»1. Denne rammeafgørelse har til formål at fastsætte regler, hvorefter en medlemsstat med henblik på at lette den domfældtes sociale rehabilitering anerkender en dom og fuldbyrder sanktionen.

[…]

3. Denne rammeafgørelse finder kun anvendelse på anerkendelse af domme og fuldbyrdelse af sanktioner som defineret i rammeafgørelsen. […]

[…]«

5 Artikel 7 i rammeafgørelse 2008/909 med overskriften »Dobbelt strafbarhed« har følgende ordlyd:

»1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning skal, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, medføre anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af den idømte sanktion på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed:

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

— menneskehandel

— seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

— ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

— ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

— bestikkelse

— svig […]

— hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

— falskmøntneri, herunder forfalskning […]

— internetkriminalitet

— miljøkriminalitet […]

— menneskesmugling

— forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

— ulovlig handel med menneskevæv og -organer

— bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

— racisme og fremmedhad

— organiseret eller væbnet tyveri

— ulovlig handel med kulturgoder […]

— bedrageri

— afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

— efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

— forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter

— forfalskning af betalingsmidler

— ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

— ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer

— handel med stjålne motorkøretøjer

— voldtægt

— brandstiftelse

— strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

— skibs- eller flykapring

— sabotage.

[…]

3. For andre end de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen være betinget af, at den vedrører handlinger, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelsen.

4. I forbindelse med eller efter vedtagelsen af denne rammeafgørelse kan en medlemsstat ved hjælp af en erklæring, der meddeles Generalsekretariatet for Rådet, erklære, at den ikke vil anvende stk. 1. En sådan erklæring kan til enhver tid tilbagekaldes. Sådanne erklæringer og tilbagekaldelser af erklæringer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

6 Artikel 8 i rammeafgørelse 2008/909 med overskriften »Anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen« bestemmer i stk. 1:

»Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten anerkender den dom, der er fremsendt […], og træffer omgående alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af sanktionen, medmindre den beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 9 nævnte grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse.«

7 Artikel 9 i rammeafgørelse 2008/909 med overskriften »Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse« bestemmer i stk. 1, litra d):

»Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, hvis

[…]

d) dommen i et af de i artikel 7, stk. 3, nævnte tilfælde og, når fuldbyrdelsesstaten har fremsat en erklæring i henhold til artikel 7, stk. 4, i et i artikel 7, stk. 1, nævnt tilfælde, vedrører dommen handlinger, der ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en dom dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning.«

Slovakisk ret

8 Rammeafgørelse 2008/909 blev gennemført i slovakisk ret ved zákon č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej Únii (lov nr. 549/2011 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om idømmelse af frihedsstraffe, som medfører frihedsberøvelse, i Den Europæiske Union), som ændret ved lov nr. 344/2012 (herefter »lov nr. 549/2011«).

9 §§ 4 og 16 i lov nr. 549/2011 gennemfører henholdsvis artikel 7 og 9 i rammeafgørelse 2008/909 i slovakisk ret.

10 Det følger af § 4, stk. 1, i lov nr. 549/2011, som svarer til artikel 7, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/909, at »en afgørelse kan blive anerkendt og fuldbyrdet i Republikken Slovakiet, hvis afgørelsen er truffet på grundlag af en handling, der også udgør en lovovertrædelse efter slovakisk lovgivning […]«

11 Ifølge § 4, stk. 2, i lov nr. 549/2011, som gennemfører artikel 7, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909, foretager den ret, der skal behandle en anmodning, ikke en kontrol af dobbelt strafbarhed, såfremt der anmodes om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om en overtrædelse, for hvilken der i udstedelsesstaten kan idømmes en frihedsstraf på mindst tre år, og som i attesten vedrørende vedtagelsen af nævnte afgørelse er retligt beskrevet af det judicielle organ i denne stat under henvisning til en eller flere af de kategorier af overtrædelser, der er fastsat i nævnte lovs artikel 4, stk. 3.

12 I forelæggelsesafgørelsen er det præciseret, at de kategorier af overtrædelser, der er omhandlet i nævnte § 4, stk. 3, i lov nr. 549/2011, svarer til de overtrædelser, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909.

13 § 16, stk. 1, litra b), i lov nr. 549/2001, som svarer til artikel 9, stk. 1, litra d), i rammeafgørelse 2008/909, fastsætter, at »retten afslår at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, hvis den er truffet på grundlag af en handling, der ikke udgør en lovovertrædelse efter [Republikken Slovakiets] lovgivning, og der ikke er tale om en procedure i henhold til denne lovs § 4, stk. 2 og 3«. Dog gælder det, at »for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en dom dog ikke afslås alene med den begrundelse, at Republikken Slovakiets lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning«.

14 Ifølge § 348, stk. 1, litra d), i zákon č. 300/2005 Z.z,Trestný zákon (den slovakiske straffelov) straffes »enhver person, som hindrer eller i betydeligt omfang vanskeliggør fuldbyrdelsen af en afgørelse truffet af judicielle eller andre offentlige myndighedsorganer ved at udøve en aktivitet, som ifølge den omhandlede afgørelse er forbudt for vedkommende, […] med fængsel i op til to år«.

Tjekkisk ret

15 I henhold til § 337, stk. 1, litra a), i zákon č. 40/2009 Trestní zákoník (den tjekkiske straffelov) straffes »enhver person, som hindrer eller i betydeligt omfang vanskeliggør fuldbyrdelsen af en afgørelse truffet af judicielle eller andre offentlige myndighedsorganer ved at udøve en aktivitet, som ifølge den omhandlede afgørelse er forbudt for vedkommende, eller hvortil vedkommende er blevet frataget eller har mistet den tilsvarende tilladelse i medfør af en anden lovbestemmelse, […] med fængsel i op til to år«.

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

16 Den 3. oktober 2014 idømte Okresní soud v Chebu (distriktdomstolen i Cheb, Den Tjekkiske Republik) den slovakiske statsborger Josef Grundza en kumulativ straf på 15 måneders frihedsberøvelse for indbrudstyveri og hindring af fuldbyrdelsen af en afgørelse fra et offentligt myndighedsorgan, nemlig den manglende overholdelse af det midlertidige kørselsforbud, som han den 12. februar 2014 var blevet pålagt af Magistrát mesta Přerov (den kommunale myndighed i Přerov, Den Tjekkiske Republik).

17 Dommen af 3. oktober 2014, der var ledsaget af den i bilag 1 til rammeafgørelsen omhandlede attest, blev overdraget til Krajský súd v Prešove (retten for regionen Prešov, Slovakiet) med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af nævnte straf i Slovakiet.

18 I forelæggelsesafgørelsen har nævnte ret præciseret, at det judicielle organ i udstedelsesstaten, dvs. Den Tjekkiske Republik, ikke har anset de i hovedsagen omhandlede strafbare handlinger (delikt) for at være overtrædelser som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909, således at fuldbyrdelsen af den kumulative straf på 15 måneders frihedsberøvelse er betinget af, at det fastslås, at de handlinger, der ligger til grund for dommen af 3. oktober 2014, også er strafbare ifølge slovakisk lovgivning.

19 Nævnte ret er imidlertid i tvivl om, hvorvidt betingelsen om dobbelt strafbarhed er opfyldt for så vidt angår de forhold, der retligt beskrives som »delikt, der består i at hindre fuldbyrdelsen af en afgørelse fra et offentligt myndighedsorgan«.

20 I denne henseende har den forelæggende ret anført, at den slovakiske straffelovs § 348, stk. 1, litra d), som omhandler lovovertrædelser, der består i at hindre fuldbyrdelsen af en officiel afgørelse, kun omfatter afgørelser fra judicielle eller andre »slovakiske« myndigheder, som kan fuldbyrdes på »slovakisk område«.

21 Ifølge den forelæggende ret viser en vurdering af de forhold, som Jozef Grundza er blevet dømt for i Den Tjekkiske Republik, konkret, at der ikke er tale om en »lovovertrædelse« som omhandlet i den slovakiske straffelovs § 348, stk. 1, litra d), for så vidt som dette forhold ikke kan anses for at udgøre faktiske forhold, der er strafbare, idet de udgør en hindring for fuldbyrdelsen af en officiel afgørelse som omhandlet i denne bestemmelse. Jozef Grundza blev således dømt for at hindre fuldbyrdelsen af en afgørelse vedraget af et organ i Den Tjekkiske Republik, hvilken afgørelse kun har virkninger på denne medlemsstats område.

22 Den forelæggende ret ønsker desuden svar på spørgsmålet om, hvorvidt betingelsen om dobbelt strafbarhed – henset til det formål, som forfølges med rammeafgørelse 2008/909, nemlig at lette den domfældtes sociale rehabilitering og navnlig at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne i forbindelse med fuldbyrdelse af straffedomme i sager som den i hovedsagen omhandlede, hvori en interesse, der er beskyttet i udstedelsesstatens lovgivning, er blevet tilsidesat – bør undersøges abstrakt, dvs. som om en interesse, der er beskyttet i fuldbyrdelsesstatens lovgivning, var blevet tilsidesat.

23 På denne baggrund har Krajský súd v Prešove (retten for regionen Prešov) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), [i rammeafgørelse 2008/909] fortolkes således, at betingelsen om dobbelt strafbarhed kun anses for opfyldt, når de handlinger, som ligger til grund for den afgørelse, der anmodes om anerkendelse af, konkret, dvs. efter en konkret vurdering af forholdet, udgør en lovovertrædelse (uanset dens gerningsindhold eller retlige betegnelse) også efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, eller er det for at opfylde denne betingelse tilstrækkeligt, at forholdet generelt (abstrakt) også udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning?«

Om det præjudicielle spørgsmål

24 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), i rammeafgørelse 2008/909 skal fortolkes således, at betingelsen om dobbelt strafbarhed er opfyldt i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor der anmodes om anerkendelse af en dom og fuldbyrdelse af sanktionen for handlinger, som i udstedelsesstaten retligt beskrives som en »straffelovsovertrædelse, der er begået på udstedelsesstatens område, og som består i at hindre fuldbyrdelsen af en officiel afgørelse«, og for hvilke der i fuldbyrdelsesstatens ret findes en lovovertrædelse, der retligt beskrives på lignende måde, men hvor en national regel i sidstnævnte stat kræver, at den officielle afgørelse er blevet vedtaget af en af de myndigheder, der arbejder på denne stats eget område, for at gerningsindholdet i en sådan lovovertrædelse er opfyldt.

25 For at kunne besvare dette spørgsmål fyldestgørende skal det indledningsvis fastslås, at det ikke er relevant at basere analysen på begreberne om en konkret eller abstrakt vurdering af betingelsen om dobbelt strafbarhed.

26 I denne henseende bemærkes for det første, at rammeafgørelse 2008/909, som udgør et instrument til minimumsharmonisering, og herunder navnlig artikel 7 om betingelsen om dobbelt strafbarhed, ikke nævner disse begreber.

27 For det andet er der, som generaladvokaten har anført i punkt 26 i forslaget til afgørelse, betydelige forskelle mellem medlemsstaterne hvad angår den nøjagtige forståelse af de nævnte begreber i relation til dobbelt strafbarhed.

28 Endelig skal der med henblik på besvarelsen af det således omformulerede spørgsmål mindes om, at i henhold til artikel 7, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/909 har fuldbyrdelsesstaten i relation til andre lovovertrædelser end dem, der er nævnt i den liste over 32 lovovertrædelser, som er fastsat i stk. 1, mulighed for at lade anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen være betinget af, at den vedrører forhold, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelsen. Denne bestemmelse giver med andre ord fuldbyrdelsesstaten mulighed for at gøre anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen betinget af, at kriteriet om dobbelt strafbarhed er opfyldt.

29 Tilsvarende fastsætter artikel 9 i rammeafgørelse 2008/909 om grundene til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse, i stk. 1, litra d), muligheden for den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten til at afslå at anerkende dommen, der er afsagt i udstedelsesstaten, og at fuldbyrde sanktionen, der ligeledes er pålagt i sidstnævnte stat, når betingelsen om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt.

30 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at de handlinger, som Jozef Grundza er blevet dømt for, herunder bl.a. at hindre fuldbyrdelsen af en afgørelse fra et offentligt myndighedsorgan, ikke af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, dvs. Den Tjekkiske Republik, er blevet anset for at være lovovertrædelser, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909.

31 I henhold til artikel 7, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/909 er anerkendelsen af dommen af 3. oktober 2014 og fuldbyrdelsen af den kumulative straf på 15 måneders frihedsberøvelse dermed betinget af, at den kompetente slovakiske myndighed fastslår, at de forhold, der er omhandlet i den nævnte dom, også udgør en lovovertrædelse i henhold til slovakisk lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse heraf i udstedelsesstaten.

32 På denne baggrund bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dens ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom af 16.7.2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, præmis 35, og af 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, præmis 31).

33 Hvad for det første angår ordlyden af artikel 7, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/909 bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 47 i forslaget til afgørelse, at denne bestemmelse afgrænser omfanget af vurderingen af dobbelt strafbarhed, idet bestemmelsen kræver, at den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten efterprøver, om de pågældende handlinger »også udgør en overtrædelse« efter denne stats lovgivning, og dette »uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelsen«.

34 Det følger således af selve ordlyden af nævnte artikel 7, stk. 3, at den nødvendige og tilstrækkelige betingelse med henblik på vurderingen af dobbelt strafbarhed består i den omstændighed, at de handlinger, der har givet anledning til den sanktion, der er idømt i udstedelsesstaten, også udgør en lovovertrædelse i fuldbyrdelsesstaten. Det følger heraf, at det ikke er påkrævet, at lovovertrædelserne er identiske i begge de omhandlede medlemsstater.

35 Denne fortolkning understøttes af ordene »uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse« af lovovertrædelsen, således som det er fastsat i fuldbyrdelsesstaten, hvoraf det klart fremgår, således som generaladvokaten har understreget i punkt 48 og 49 i forslaget til afgørelse, at en fuldstændig overensstemmelse ikke er påkrævet, hverken mellem lovovertrædelsens gerningsindhold, således som det er retligt beskrevet i henholdsvis udstedelsesstatens og fuldbyrdelsesstatens lovgivning, eller mellem denne lovovertrædelses betegnelse eller kvalificering i de respektive nationale lovgivninger.

36 Denne bestemmelse fastsætter dermed en fleksibel fremgangsmåde for den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med vurderingen af betingelsen om dobbelt strafbarhed, både hvad angår lovovertrædelsens gerningsindhold og den retlige beskrivelse heraf.

37 Det afgørende kriterium i forhold til vurderingen af, om der foreligger dobbelt strafbarhed, består i henhold til selve ordlyden af artikel 7, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/909 i overensstemmelsen mellem på den ene side de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af lovovertrædelsen, således som de er gengivet i udstedelsesstatens dom, og definitionen af gerningsindholdet i den strafbare lovovertrædelse i fuldbyrdelsesstatens lovgivning på den anden side.

38 Det følger af de ovenstående betragtninger, at det i forbindelse med vurderingen af dobbelt strafbarhed påhviler den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten at efterprøve, om de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af lovovertrædelsen, således som de er gengivet i dommen afsagt af udstedelsesstatens kompetente myndighed, også som sådan ville være strafbare på fuldbyrdelsesstatens område.

39 Desuden taler den sammenhæng, som artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), i rammeafgørelse 2008/909 indgår i, for en sådan vurdering af dobbelt strafbarhed.

40 I denne henseende bemærkes, at hvad angår forholdet mellem medlemsstaterne træder rammeafgørelse 2008/909 i henhold til artikel 26 heri i stedet for flere folkeretlige instrumenter med henblik på, som nævnt i femte betragtning, at videreudvikle samarbejdet i forbindelse med fuldbyrdelse af straffedomme.

41 Til forskel fra disse folkeretlige instrumenter hviler rammeafgørelse 2008/909 imidlertid først og fremmest på princippet om gensidig anerkendelse, som i overensstemmelse med første betragtning hertil, sammenholdt med artikel 82, stk. 1, TEUF, udgør »hjørnestenen« i det retlige samarbejde i straffesager inden for Den Europæiske Union, hvilket samarbejde ifølge nævnte femte betragtning er præget af en særlig gensidig tillid mellem medlemsstaterne til de øvrige medlemsstaters retssystemer (jf. i denne retning dom af 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, præmis 46 og 47).

42 Princippet om gensidig anerkendelse indebærer i medfør af artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909, at den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten principielt anerkender den dom, der er fremsendt til den, og omgående træffer alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af sanktionen.

43 Som generaladvokaten har anført i punkt 36 i forslaget til afgørelse, har dette princip om gensidig anerkendelse navnlig ført til indførelsen i artikel 7, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909 af en liste over strafbare handlinger, for hvilke kontrollen af dobbelt strafbarhed er blevet fjernet.

44 Selv for de lovovertrædelser, som ikke fremgår af denne liste, skal det desuden bemærkes, at denne rammeafgørelses artikel 7, stk. 3, desuden opstiller en simpel mulighed for fuldbyrdelsesstaten for at lade anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen være betinget af den omstændighed, at betingelsen om dobbelt strafbarhed er opfyldt.

45 På denne baggrund gør denne mulighed det, som generaladvokaten har anført i punkt 68 i forslaget til afgørelse, muligt for medlemsstaterne at afslå anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen for adfærd, som de ikke anser for at være moralsk forkert, og som dermed ikke er strafbar.

46 Det følger af det ovenstående, at betingelsen om dobbelt strafbarhed udgør en undtagelse til reglen om princippet om anerkendelse af dommen om fuldbyrdelse af sanktionen. Anvendelsesområdet for grunden til at afslå anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen med henvisning til manglende dobbelt strafbarhed som fastsat i artikel 9, stk. 1, litra d), i rammeafgørelse 2008/909 skal dermed fortolkes strengt for at begrænse tilfældene af afslag på anerkendelse og afslag på fuldbyrdelse.

47 Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstatens vurdering af dobbelt strafbarhed, som denne rammeafgørelses artikel 7, stk. 3, henviser til, har dermed til formål at efterprøve, om de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af lovovertrædelsen, således som de er gengivet i dommen afsagt af udstedelsesstatens kompetente myndighed, også som sådanne ville være strafbare på fuldbyrdelsesstatens område, hvis de fandt sted på dette område.

48 Den forelæggende ret har i denne henseende anført, at den i hovedsagen omhandlede lovovertrædelse udgør en krænkelse af en officiel afgørelse fra et offentligt tjekkisk organ, og derfor en krænkelse af en interesse, der er beskyttet af Den Tjekkiske Republik, således at betingelsen om dobbelt strafbarhed under alle omstændigheder ikke kan anses for at være opfyldt.

49 Inden for rammerne af vurderingen af dobbelt strafbarhed skal den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten ikke desto mindre efterprøve ikke kun, om den interesse, som er beskyttet af udstedelsesstaten, er blevet tilsidesat, men om en tilsvarende interesse, der er beskyttet af national ret i denne stat, kunne anses for at være tilsidesat, hvis den omhandlede lovovertrædelse fandt sted på den medlemsstats område, som denne myndighed er omfattet af.

50 For det tredje skal der mindes om, at i henhold til artikel 3, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/909 har denne rammeafgørelse til formål at fastsætte regler, hvorefter en medlemsstat med henblik på at lette den domfældtes sociale rehabilitering anerkender en dom og fuldbyrder sanktionen.

51 Den strenge fortolkning af denne rammeafgørelses artikel 9, stk. 1, litra d), bidrager imidlertid til at gennemføre formålet om at lette den domfældtes sociale rehabilitering, bl.a. i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor denne person er statsborger i fuldbyrdelsesstaten.

52 I den foreliggende sag fremgår det af de dokumenter, som er forelagt Domstolen, at Jozef Grundza var blevet dømt af den kompetente tjekkiske judicielle myndighed for bl.a. at have ført et motorkøretøj på denne medlemsstats område på trods af en afgørelse fra en offentlig tjekkisk myndighed, der forbyder ham det.

53 For at vurdere, om betingelsen om dobbelt strafbarhed er opfyldt i hovedsagen, påhviler det således den forelæggende ret, der er ansvarlig for anerkendelse og fuldbyrdelse af dommen, at efterprøve, om det ville være strafbart i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor retten er beliggende, såfremt

tilsvarende faktiske forhold, dvs. det forhold at føre et motorkøretøj på trods af en officiel afgørelse, der forbyder en sådan adfærd, var indtruffet på denne medlemsstats område. Såfremt dette er tilfældet, skal betingelsen om dobbelt strafbarhed anses for at være opfyldt.

54 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), i rammeafgørelse 2008/909 skal fortolkes således, at betingelsen om dobbelt strafbarhed skal anses for at være opfyldt i en situation som den i hovedsagen omhandlede, når de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af lovovertrædelsen, således som de er gengivet i dommen afsagt af udstedelsesstatens kompetente myndighed, også som sådanne ville være strafbare på fuldbyrdelsesstatens område, hvis de var indtruffet på dette område.

Sagens omkostninger

55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at betingelsen om dobbelt strafbarhed skal anses for at være opfyldt i en situation som den i hovedsagen omhandlede, når de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af lovovertrædelsen, således som de er gengivet i dommen afsagt af udstedelsesstatens kompetente myndighed, også som sådanne ville være strafbare på fuldbyrdelsesstatens område, hvis de var indtruffet på dette område.

Underskrifter